

Mám hodnýho kolegu, který mi, když má cestu do práce přes Davli přiveze vynikající sekačku. Teplou poctivou životodárnou potravinu ☐☐. Zvláště teď v dobách ranního vstávání jest mi tento flák umletýho masa s hořčicí a dobrým chlebem milý. Sekačka mě vždycky ráno postaví na nohy, ale tu pravou poctivou, moc neseženete. A v tý Davli ale joo. Takže nezapomněl ani tentokrát a přivezl.

Blbý je, že já do práce chodím téměř bez peněz. Sednu na tramvaj, ta mě vyplivne kousek od práce, tam si vystačím s firemní kartou a pak zase šup domů. Nakupovat jezdíme jednou týdně, takže na co prachy do práce. Nemám u sebe ráda peníze ☐. Kolega je, jak říkám hodný, takže mu to bylo fučík, že je přinesu druhý den. Drapla jsem doma dvoustovku, nacpala do kapsy a jela do práce vybavena financemi. A jako první co jsem v práci udělala, bylo, že jsem zaklepala kolegovi na dveře kanclu.

“Čus Viktore, nesu ty prachy.” a zamávala jsem dvoustovkou.

“Nemám ale malý peníze, mám jen pětistovku” vece Viktor.

“Aha, no tak já přes oběd vyměním v kantošce, jo?”

“No a nebo, já si půjdu koupit něco k pití, tak to tam můžu vyměnit.” praví kolega.

“No super, tak to seš úplně nejhodnější.” a dvoustovka mění majitele.

Když dojdu do kanclu a sednu si, uvolní se prostor pro myšlení - chápejte ráno nedokážu dělat víc věcí najednou, jít a přemýšlet a dýchat - to bych se udusila ☐. Myšlenky se rozběhnou a dojdou k závěru, že “Ty jo, vždyť já mám v kantošce objednaný ty malý vody pro návštěvy! To by mi mohl Viktor pomoci je přemístit sem!” Zvednu se, vypnu přemýšlení a zapnu dýchání a jdu zpátky za Viktorem.

“ViktoreeE?..... hele ..... myslíš, že bych tě mohla zneužít?” Viktor se začne pochopitelně usmívat, protože dotaz byl položen tak trochu dvojznačně. Což nebyl záměr, ale to, že jsem místo přemýšlení zapla to dýchání.

“Bych si z tebe udělala trochu dromedára, můžu?” a osvětlím mu co potřebuju. Viktor je gentleman, takže mi to odsouhlasí a zároveň mi navrhne, ať teda tu dvoustovku tam rozměním sama. “Hele, nech si ji, ty si zodpověďnej, já ne! Když ji neztratím, tak ji min. nerozměním.” A jdem.

On si koupí pitíčko, já narvu tašku vodama pro návštěvy, zaplatíme oba u kasy. A zase jdem pěkně zpátky. Gentleman odmítne dělit se o tašku a mrskne si obří narvanou ikea tašku na

rameno. Dohaduju se dál a pravím:

“No ale je zbytečný, aby sis strhnul záda, můžem to....” a v tom mi to secvakne. Vždyť on mi minulej pátek říkal, chudák, že má zablokovaný záda!! A já na to zapomněla!! To je to vypnutý přemýšlení a zapnutý dýchání! Ty záda měl zablokovatný tak, že skončil na obstříku.

“Bože, Viktore, já jsem takovej kretén. Ani jsem si na to nevzpomněla! Úplně jsem zapomněla, že ty už ty záda stržený máš a hodně! Proč nic neřekneš? Okamžitě to sundej. Netahej to. Slyšíš? Vezmeme to spolu..... ” Kvokám kolem a je mi hluboce stydno. “Hele takhle hodnej bejt zase v tom životě nemusíš! Kdybych si to uvědomila, tak tě rozhodně nebudu s tímhle otravovat a přepadnu někoho jinýho!”

Dozví se, že pokud okamžitě nezmlknu kopne mě dozadu. Toho se nebojím, protože s bolavejma zádama tu nohu nevykopne, to vím, tím sem si jistá, ale je velkej, takže ho nepřeperu a tašku mu stejně neservu. I proto, že bych se bála, že si s těma zádama při tom škubne. Takže se zabrzdím a jsem za poslušnou osobu a už ani nepípnu.

“Ach jo, tak aspoň promiň, už mám fakt asi Alzheimerra.” kaju se.

“Však oni ty záda už skoro nebolej, i sem byl na kole.” Dozvídám se a spolknou odpověď, že se jen bojím, aby si to teď zase nevylepšil. Páč už by mě asi fakt kopnul, chápu ho. A v družné zábavě na téma, co všechno s bolavejma zádama nejde, či je problematický ☐ to valíme přes dvůr do naší budovy. Vyjedeme si spokojeně do našeho patra, on složí vody u mě v kanceláři, já velepoděkuju, on si jde dát kafičko.....

A já si za půl hodiny uvědomím, že ani jeden z nás tu dvoustovku co? Ne-roz-mě-niiiiil. ☐ Takže....dobrý, fakt dobrý... Dobrý ráno pana Alchháj mre ☐ ☐ . To je z toho, že dejchám a nepřemejšlim u toho ☐ .

P.S. Snad prominete tu nekynologickou vsuvku, ale tuším, že asi nebudu jediná, kdo má tohodle kámoše z germánska o kterýho ovšem nestojí. Tak jsem si řekla, že svou tupostí potěším ty ostatní z tábora ☐ .